

NATTVERDGUDSTJENESTE

Fjellhamar kirke søndag 22. november 2009

Matteus 25,31-46

PREKEN

1. BIBEL OG BØNN

³¹ Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, ³² og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, ³³ og stille sauene til høyre for seg, og geitene til venstre. ³⁴ Så skal kongen si til dem på sin høyre side: «Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta det rike i eie som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. ³⁵ For jeg var sulten, og dere gav meg mat; jeg var tørst, og dere gav meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; ³⁶ jeg var uten klær, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.» ³⁷ Da skal de rettferdige svare: «Herre, når så vi deg sulten og gav deg mat, eller tørst og gav deg drikke? ³⁸ Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller uten klær og kledde deg? ³⁹ Og når så vi deg syk eller i fengsel, og kom til deg?» ⁴⁰ Men kongen skal svare dem: «Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg.» ⁴¹ Deretter skal han si til dem på venstre side: «Gå fra meg, dere som er forbannet, bort til den evige ild, som er gjort i stand for djevelen og hans engler. ⁴² For jeg var sulten, men dere gav meg ikke mat; jeg var tørst, men dere gav meg ikke drikke; ⁴³ jeg var fremmed, men dere tok ikke imot meg; jeg var uten klær, men dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, men dere så ikke til meg.» ⁴⁴ Da skal de svare: «Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller uten klær eller syk eller i fengsel uten å hjelpe deg?» ⁴⁵ Men han skal svare dem: «Sannelig, jeg sier dere: Det dere ikke gjorde mot en av disse minste, har dere heller ikke gjort mot meg.» ⁴⁶ Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv.

2. SELVFORKLARENDE

Dette er en av de dagene hvor en er fristet til å la teksten fra bibelen stå for seg selv og ikke si noe mer. Både fordi det er vanskelig å vite hva man skal si, og fordi teksten taler så sterkt alene og i stor grad er selvforklarende. Ville ikke forundre meg om Jesus ikke sa noe mer til disiplene etter at han hadde fortalt om dette som skulle skje på dommens dag. Det var ikke nødvendig. De tok poenget.

Kort sagt, en dag kommer det en siste søndag, mandag eller tirsdag, hvor det skal gjøres opp regnskap, og holdes dom. På gresk betyr dom egentlig å skille. På oppgjørets dag trekkes det en endelig skillelinje. På den ene siden, her høyre, står de som viste nestekjærlighet mot sin neste og da også mot kongen selv, Jesus. De kan få komme og ta himmelrike i eie. På den andre, her venstre, står de som ikke viste nestekjærlighet mot sin neste, og da heller ikke mot kongen selv. De må gå bort til evig straff.

3. FINNES EN EVIG STRAFF?

Finnes det en evig straff, et helvete? Ja, på jorden ville kanskje mange si at helvete stadig er løs, men i evigheten? Helvete er et belastet ord. Her snakkes det om den evige ild som ikke er stort bedre. Jeg liker bedre å snakke om fortapelsen, eller å være borte fra Gud. Men dette gudsforlatte stedet er ikke et sted hvor Satan og hans engler rår, men hvor de straffes. Et sted som er beredt for dem. Det viser at Gud faktisk er Herre både over frelse og fortapelse, over evig liv og evig straff borte fra Gud.

Men tilbake til spørsmålet om det finnes to utganger, finnes det en evighet borte fra Gud? Vi har ikke vært på den andre siden og kan ikke svare av erfaring. Men som jeg leser vår bibel så blir det som å fjerne en bærebjelke i byggverket. Hele begrunnelsen og alvoret bak Jesu død og oppstandelse, evangeliet som det gode budskap, blir en vakker fortelling, men vel unødvendig? All oppfordring om å fortelle om Guds rike og Jesus, jul og påske, misjon, blir uvesentlig fordi valg av tro får ingen følger. Gode gjerninger er fint det, men det får ingen følger hva du gjør når det kommer til stykket. Og dommens dag blir selvsagt meningsløs, inkludert Jesu ord som her i dag.

Det er for så vidt en vakker tanke at alle kom til himmelen, men jeg som prest kan ikke forkynne den hvis bibelen skal legges til grunn. Jeg kan ikke forkynne det hvis Jesus skal være min læremester. Og det er han. Kristendommen er tro og etterfølgelse av Jesus Kristus som verdens frelser.

To utganger, frelse og fortapelse, passer ikke spesielt godt inn i vår tid. Det oppleves inhumant, og ukjærlig. Da får det heller være, vil sikkert en del si. Og det er jo et fritt valg. Men hvis bibelen og Jesus har rett så hjelper det ikke på dommens dag og si at du ikke synes noe om det og derfor ikke ville ha noe med det å gjøre. Du kan ikke heve deg over det.

Er dette skremselspropaganda? Det kan nok kalles det. Skaper det angst? Kanskje det, men jeg vil heller si en indre uro. Men såpass krevende er det å leve, såpass spenningsfullt er livet. Såpass reell er verdens lidelse og ondskap. Såpass alvorlig er det hvordan vi velger å leve og tro. Jeg tror aldri det kan finnes en pille som kan eller skal fjerne den indre uroen.

4. HVILKEN SIDE ER VI PÅ?

Dommen, skillelinjen, blir en gang trukket. Dommen felles på grunnlag av våre gjerninger. Ut fra seks nokså alminnelige krav på nestekjærlighet. Her er ikke Jesus spesielt radikal eller kravstor. Dette var til dels kjente og forventede krav til en troendes livsførsel. Omsorgen for en som er i nød, en av disse minste.

Hvilken side vi er på, blir jo da det store spørsmålet. Det bestemmer vi selv i dag med hvordan vi møter en av disse minste, vår neste. Vi feller vår egen dom i dag. Det er det vi gjør i dag som teller, ikke hvor god vi er til å snakke for oss på dommens dag. Det er jo derfor Jesus forteller oss dette. For at vi i møte med denne teksten, det han her sier oss, kan holde dom over oss selv i dag, så det går bra når han en gang skal felle den endelige dom over oss.

Så gir vi mat til den sultne, tar i mot den fremmede, besøker den syke eller fengslede? Eller skulle vi så gjerne ha gjort det, men det er et himla kjøp på jobben, og hytte og hus krever virkelig sitt, og for livskvaliteten min er det helt avgjørende å få trent ofte. Samtidig er livet så kort at jeg vil ta meg tid til spennende reiser og kulturelle opplevelser. Men det er klart jeg er for å gjøre godt mot min neste.

Vi må passe oss for å utsette de viktige tingene til vi får bedre tid. En dag kan det være for sent. Jeg har snakket med flere som har kjent smerten over at det ble for sent. Døden tok et menneske bort som det var uoppgjort ting med, mye usagt. Og plutselig var det for sent. Da hjelper ikke tanken om at jeg hadde tenkt å gjøre det eller si det snart.

Vi får hver for oss la denne teksten og dagen ta oss inn i selvransakelsen, holde dom over oss selv i dag, gå igjennom våre prioriteringer, så det kan sies om våre liv når to streker skal tegnes, at han/hun nådde mye, også å hjelpe en av disse mine minste.

Men det er jo endeløst hvor mange som er i nød. Det er jo en selvutslettende og umulig oppgave. Jeg tror aldri Jesus vil kreve deg og til regnskap for hele verdens nød. Men han spør oss om vi brydde oss en av disse minste ettersom vi møter dem på vår vei. Poenget er enkelt og tydelig, ikke rot det bort i intellektuelle og prinsipielle avsporinger. Sagt på en annen måte, ser vi Jesus i den som lider?